

Evankeliumi ja saarna 180318

Luuk. 1: 46–55

Maria sanoi:

– Minun sieluni ylistää Herran suuruutta,
minun henkeni riemuitsee Jumalasta, Vapahtajastani,
sillä hän on luonut katseensa vähäiseen palvelijaansa.
Tästedes kaikki sukupolvet ylistävät minua autuaaksi,
sillä Voimallinen on tehnyt minulle suuria tekoja.

Hänen nimensä on pyhä,
polvesta polveen hän osoittaa laupeutensa
niille, jotka häntä pelkäävät.

Hänen kätensä on tehnyt mahtavia tekoja,
hän on lyönyt hajalle
ne, joilla on ylpeät ajatukset sydämessään.

Hän on syössyt vallanpitäjät istuimiltaan
ja korottanut alhaiset.

Nälkäiset hän on ruokkinut runsain määrin,
mutta rikkaat hän on lähettänyt tyhjin käsin pois.

Hän on pitänyt huolen palvelijastaan Israelista,
hän on muistanut kansaansa ja osoittanut laupeutensa
Abrahamille ja hänen jälkeläisilleen, ajasta aikaan,
niin kuin hän on isillemme luvannut.

Neitsyt Maria emonen, pyhä äiti armollinen...

Tänään vietämme Marian päivää.

Marian päivän voi mieltää kaikkien naisten päivien äidiksi.

Jeesuksen äiti, Jumalansynnyttäjä on kuulunut olennaisena osana kristillisen uskon
traditioon jo kirkon alkuajoista lähtien. Neitsyt Marian erityisaseman on nähtävissä
apostolien uskontunnustuksemme yhdellä rivillä kohdassa: syntyi neitsyt

Mariasta. Tai sen voi löytää ensimmäisten vuosisatojen teologien kirjoituksissa
Mutta miksi Maria, Jeesuksen äiti on huomattava henkilö ?

Luther nimittää Mariaa Jumalan armon kaikkein parhaaksi ja arvokkaimmaksi
esimerkiksi ihmisille...

Mariassa Jumalan rakkaus ihmiseen ja hänen huolenpitoonsa tulevat
näkyviin selvästi ja kirkkaasti. Yhtä varma kuin Luther on Marian Jumalan
äitiydestä ja ikuisesta neitsyydestä, yhtä järkähtämätön on hänen
käsityksensä siitä, että Mariassa Jumalan ansaitsematon armo tulee erityisen
selvästi näkyviin. Jumala valitsi tämän vaatimattoman ja kokemattoman
tyttösen Poikansa äidiksi. Jumala katsoi niin armollisesti Marian
avuttomuuteen ja mitättömyyteen, että jokainen kristitty ammentaa siitä toivoa
elämäänsä.

Näin kirjoittaa tutkija Anja Ghiselli artikkelissaan : Onko neitsyt Maria tervetullut luterilaiseen kirkkoon.

Lutherin mukaan siis Jumalan valinta korostaa armoa, ansiotonta rakkautta meidän osaksemme. Ihmiseltä ei vaadita eikä edellytetä pyhää elämää ja nuhteettomuutta ENNEN Jumalan armahtavan toiminnan mahdollisuutta. Jumalan logiikka ja rakkaus yllättää ja toimii oma lakisesti: armo edellä.

Martti Luther kirjoittaa:

Katso kuinka hän (Maria) puhtaasti johtaa kaikki asiat takaisin Jumalaan... Hän toimii aivan kuin aiemmin... ei ylpeile, eikä pöyhkeile, ei kuuluta ympäriinsä, että hänestä on tullut Jumalan äiti. Hän ei vaadi kunniaa, vaan hän toimii talossa niin kuin ennenkin: lypsää lehmät, keittää, pesee astioita, lakaisee lattiat ja puuhailee kuten palkkapiian ja perheenäidin kuuluukin vähäpätöisissä ja halveksituissa askareissa...Muut naapurit eivät pidä häntä yhtään korkeampana kuin ennenkään. Hän ei sitä kaivannutkaan vaan pysyi köyhänä, kansanomaisena vähäisten joukossa. Oi, miten yksinkertainen, puhdas sydän tämä onkaan, miten ihmeellinen ihminen! Kuinka suuria asioita kätkeytyykään tuollaiseen vähäiseen muotoon”.

Näin siis reformaattori...

Marialle Jumalan valinta ei nouse päähän. Hän ei ala kuvitella itsestään, jotain muuta mitä hän oikeasti on...

Lutherin pääajatuksena on Marian ja Jumalan välinen suhde, jota Marian puolelta luonnehtii nöyryys ja usko. Mutta suhde on myös rakkaussuhde. Rakkaus on ensinnäkin Jumalan rakkautta Mariaan. Kun Jumala katsoo Mariaan ja valitsee hänet Poikansa synnyttäjäksi, hän samalla antaa Marialle itsensä ja koko jumalallisen rakkautensa. Luther sanoo: ”Katsoessaan ihmiseen ja armossaan Jumala antaa itsensä; hyvissä lahjoissa otetaan vastaan hänen kätensä, mutta hänen armollisessa katseessaan otetaan vastaan hänen sydämensä, henkensä, mielensä ja tahtonsa.”

Rakkaus on myös Marian rakkautta Jumalaan. Maria ottaa uskossa vastaan Jumalan armon ja rakkauden, hän ottaa vastaan itse Jumalan ja kaikki hänen ominaisuutensa. Luther kuvaa Jumalan ja Marian yhdistymistä, uniota: ”Mariassa Jumalan ylitsevuotava rikkaus yhdistyy ihmisen syvään köyhyyteen, Jumalan kunnian hänen mitättömyytensä, Jumalan arvokkuus hänen halveksittavuuteensa, Jumalan suuruus hänen pienuuteensa, Jumalan hyvyys hänen ansiottomuuteensa ja Jumalan armo hänen

arvottomuuteensa.” Jumalan itsensä antava rakkaus herättää Mariassa vastarakkauden Jumalaan. Luther lausuu: ”Tästä kasvaa halu ja rakkaus Jumalaan kaikessa luottamuksessa – sitä varten Marian ja kaikkien pyhimysten elämää ja tekoja on kuvattu.”

Mitä Maria, Herran äiti voisi tänään meille opettaa?

1) Jumalan hyvä teot herättävät kiitoksen ja ylistyksen.

Jumalamme toimii monin tavoin elämämme arjessa ja juhlassa.

Kantaa meitä vaikeina hetkinä ja antaa elämään iloa.

Kaikkivaltiudessaan Hän ylläpitää joka hetki elämää. Tämä maailma ei pysy itsestään koossa. Jumalan Luojan käsi pitää kaiken yllä ja toiminnassa.

Tämän Kaikkivaltiuden edessä ja ahaa elämyksen kokenut voi liittyä psalmin laulajan ylistykseen..

Ylistäkää Herran nimeä,

ylistäkää, te Herran palvelijat!

Siunattu olkoon Herran nimi nyt ja aina!

Idän ääriltä kaukaiseen länteen saakka

kaikukoon Herran nimen ylistys!

Herra on korkea, kaikkien kansojen valtias,

yli taivaitten kohoaa hänen kirkkautensa.

2) Jumala toi pelastuksen kansalleen lupauksensa mukaan.

Profeetat ja pyhät olivat odottaneet ja julistaneet Herran tulevaa pelastusta.

Pitkä odotusaika päättyi Messiaan syntymiseen, Jumalan

syntymiseen ihmiseksi. Pelastuksen ajan alkaminen on suuri ihme.

Neitsyt Maria sai elää aitiopaikalla näkemässä miten Jumalan toimii omalla logiikallaan. Lupaus toteutui. Vapahtaja syntyi.

Vapahtajan elämän päättymisen ristillä koetteli tätä luottamusta. Miten Jumala ensin antaa jotakin niin suurta ja ainutlaatuista ja sitten kuolema katkaisee ja tuhoaa?

Jumalan suunnitelma ei petä. Tapahtuu vallankumous. Ylösnousemuksen aamu murskaa kuoleman tuhovoiman ja aloittaa uuden ajanjakson. Sovituksen ajan.

ROOM 8 sanoin: Niin ei nyt ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksesta ovat (ROOM 8: 1 vanha käännös).

Ja jakeessa 31: ”Mitä voimme tästä päätellä? Jos Jumala on meidän puolellamme,

kuka voi olla meitä vastaan? Kun hän ei säästänyt omaa Poikaansa vaan antoi

hänet kuolemaan kaikkien meidän puolestamme, kuinka hän ei lahjoittaisi Poikansa mukana meille kaikkea muutakin?”

Roomalaiskirje 8:31-32

3) Vähäpätöinen on tärkeä.

Marian Magnifikaatissa Maria ylistää:
sillä hän on luonut katseensa vähäiseen palvelijaansa.

Vapahtajan toiminta maan päällä oli vallankumouksellista.

Hän näki ja auttoi.

Pieni, vähäpätöinen, syrjään jäänyt tai jätetty onkin arvokas ja merkittävä Jumalan maailmassa. Sairaita parani, ihmiset saivat avun, usko syntyi.

Vuorisaarnan autuaaksi julistuksessa:

Onniteltavia ovat Mestariimme mukaan hengessään köyhät, murheelliset, kärsivälliset, Jumalan oikeutta ikävöivät, puhdassydämiset...

Kaikki kuuluvat Luojan lapsiin. Kaikkia kutsutaan Jumalan lähelle ja hänen omikseen.

»Sallikaa lasten tulla minun luokseni, älkää estäkö heitä. Heidän kaltaistensa on Jumalan valtakunta. Totisesti: joka ei ota Jumalan valtakuntaa vastaan niin kuin lapsi, hän ei sinne pääse.» Hän otti lapset syliinsä, pani kätensä heidän päälleen ja siunasi heitä.»

Markus 10:14-16 FB92

Tähän huomaamiseen ja lähimmäisen rakastamiseen meitä kaikkia kutsutaan.

Jumalan työtovereina kukin omalla paikallaan saa edustaa hyvää. Elämän arjessa viedä evankeliumin hyvää sanomaa: Jumala kutsuu luokseen, antaa synnit anteeksi ja lahjoittaa uuden elämän. Aamen.